

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 732

гр. София, 01.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **792** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.297 ал.4 от АПК.

Образувано е по искане, обективизирано в жалба вх. № 91-01-21/14.01.2021г. на „Е. БЪЛГАРИЯ“ АД, представлявано от К. И. Б. и Х. Л. С., А. М. М. и К. И. Б., подадено чрез процесуален представител адв. З. В. за спиране на предварителното изпълнение на Постановление № Р-11-1/05.01.2021г. на заместник- председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

Ответникът- заместник- председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, при изпращане на административната преписка в съда в писмо изх. № 91-01-21/22.01.2021г. е аргументирал становище за неоснователност на това искане, като е изложил следното: Не се обосновават и сочат причини, които биха могли да доведат до наличие на значителна или трудно поправима вреда. Капиталът на дружеството е в значителен размер, а представляващите го лица не са представили доказателства за своите доходи и получавано възнаграждение, за да може да се приеме, че така наложените санкции по размер не съответстват на тях. Твърдяното очаквано понижаване на акциите на дружеството, вследствие на издаденото постановление е само хипотетична версия на оспорвания. С неизпълнението на приложената ПАМ, се застрашават интересите на инвеститорите, като бездействието е продължило в период от една година, а законодателят е поставил превес на интересите на инвеститорите, пред тези на жалбоподателите.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства представени по делото и обсъди становищата на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оспорения административен акт- Постановление № Р-11-1/05.01.2021г. заместник- председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на основание чл.287 ал.1 от АПК е наложил имуществена санкция на

[фирма] в размер на сумата от 6 000.00 лева седмично, както и глоби в размер на по 600.00 лева седмично на А. М. М. и К. И. Б. до момента на изпълнение на ПАМ, приложена с Решение № 1332-ПД от 27.12.2019г.

Решение № 1332-ПД от 27.12.2019г., с което е била наложена ПАМ е влязло в законна сила на 30.12.2020г. след упражнен съдебен контрол за неговата законосъобразност / решение № 851/11.08.2020г. по адм.дело № 71/2020г. на АССО, решение № 16013/30.12.2020г. по адм.дело № 10108/2020г. на ВАС на РБ, VII-мо отделение/.

Съгласно чл. 297 ал. 4 от АПК „подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорващия значителна и трудно поправима вреда“. В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение ex lege, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си по чл. 287 ал.1 от АПК. Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на интереса на държавата при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, в обстоятелствената част на искането за спиране на изпълнението на Постановление № Р-11-1/05.01.2021г. не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Към молбата не са представени писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда. Такива не се съдържат в представената по чл.152, ал.2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл.297 ал.4 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само и единствено от характера на издадения акт. Несъмнено, изпълнението на обжалваното постановление, изразено в заплащането на глоби и имуществена санкция седмично, се отразява неблагоприятно на финансовото състояние на оспорващите, но при липсата на каквото и да било данни за настъпването на значителни или труднопоправими вреди, съдът следва да прецени искането за спиране като недоказано и неоснователно. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, за съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата на акта биха могли да му се причинят вреди от неговото предварително изпълнение, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същия или по-висок интензитет интересите на засегнатото лице. Според правната теория за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е и да се докаже високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. За да се определи

една вреда като значителна и трудно поправима, то същата трябва да не може да бъде репарирана по обезщетителен ред.

Не съществува пряка причинна връзка между наложените глоби и имуществена санкция и евентуалното намаляване на цената на акциите на публичното дружество. Както се изложи вече по-горе, ответникът няма задължение да мотивира предварителното изпълнение на постановлението, защото то не е допуснато с разпореждане по чл.60 ал.1 от АПК, а по силата на закона. Законодателят е поставил отчетлив превес на обществения интерес, който трябва да бъде гарантиран, в случай на неизпълнение на влязъл в сила административен акт.

При липсата на писмени доказателства в тази насока, съдът преценява и след като приложи правилата за разпределение на доказателствена тежест в процеса, че от предварителното изпълнение на постановлението, на жалбоподателите няма да бъдат значително нарушени защитими правни интереси, които са противопоставими на държавния интерес. И на последно място, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен актът, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от Държавата при предявяване на иск за обезщетение по реда на чл.299-чл.301 от АПК.

Без правно значение за настоящото производство е обстоятелството, че срещу [фирма] са били издадени наказателно постановление № Р-10-516/23.09.2020г. и наказателно постановление № Р-10-515/23.09.2020г., с които на дружеството са наложени имуществени санкции в общ размер на сумата от 100 000.00 лева, тъй като се касае за ангажиране на неговата отговорност по различен процесуален ред и правила. Освен това, двата наказателни акта към дата- 05.01.2021г. не са влезли в законна сила.

В заключение, [фирма], А. М. М. и К. И. Б. не доказаха, че от предварителното изпълнение на Постановление № Р-11-1/05.01.2021г. на заместник- председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ са им нанесени значителни или трудно поправими вреди, които да засягат или накърняват техен водещ имуществен интерес, който е със същата или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява. Нивото на засягане на финансовото състояние на дружеството и на неговите представляващи лица, не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на предварителното изпълнение на акта.

По така изложените доводи и съображения, настоящата съдебна инстанция обосновава окончателен правен извод за неоснователност на подадената молба, в който смисъл постановява и своя акт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 53 състав на основание чл.297 ал.4 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане, обективирано в жалба вх. № 91-01-21/14.01.2021г. на „Е. БЪЛГАРИЯ“ АД, представлявано от К. И. Б. и Х. Л. С., А. М. М. и К. И. Б., подадено чрез процесуален представител адв. З. В. за спиране на предварителното изпълнение на Постановление № Р-11-1/05.01.2021г. на заместник- председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.297 ал.4, изр. последно от АПК.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: